

NOVI SLOV. ŠTAJERC

IZ NARODA ZA NAROD.

„Novi Slovenski Štajerc“ izhaja vsakega 10., 20. in 30. v mesecu. — Naročnina za celo leto 2 K, za pol leta 1 K, za četrta leta 50 vin; plačuje se naprej. — Posamezna številka 6 v. Oznanila po dogovoru. Denar in reklamacije se pošiljajo na: Upravništvo „Novi Slovenski Štajerc“ v Ljubljani. Dopisi pa na: Uredništvo „Novi Slovenski Štajerc“ v Ljubljani.

Našim naročnikom!

Nekateri naročniki so list še od začetka leta dolžni, drugi so plačali samo za četrta leta. Vse te naročnike prosimo, naj storijo svojo dolžnost in plačajo list. Vsakdo si lahko izračuna, da mora biti pri tako nizki ceni vsak iztis plačan, kajti stroški za poštnino, tisk, papir itd. pri listu so veliki, zastoj ga torej ne moremo pošiljati. Prijatelje in sotrudnike pa prosimo, naj širijo naš list, pridobivajo ob vsaki priložnosti novih naročnikov in poročajo vestno in pridno po naših danih navodilih. Vsako poročilo nam je dobro došlo. Delajmo vsi složno, požrtvovalno in odločno za napredek našega ljudstva!

Po volitvah in pred otvoritvijo državnega zbora.

Volilni boj je končan in ponehava že tudi strastni in osebni prepir po časopisih. Slovenci so se borili po celem svojem ozemlju izvzeto Trst in Koroško razcepljeni na dve stranki. Dobro vemo in umevamo, da popolnega soglasja ne bo nikdar, še bolj pa smo prepričani, da je bil ravno na Štajerskem ta strastni bratomorni boj kratkomalo nepotreben in za narod kot tak brezkoristen. Da bi se porabil ves ta trud, ves napor in ves denar, ki sta ga porabili obe slovenski stranki v medsebojnem boju skupno proti resničnemu sovražniku, ki nam preti na narodnem, na gospodarskem in tudi verskem polju, doseglo bi se marsikaj koristnega. Smelo trdimo, da se je grešilo na obeh straneh, zato čutimo kot narodni in ne strankarski list dolžnost, pozivljati vse Slovence, osobito pa štajerske k skupnemu delu.

Nepobitno dejstvo je vendar, da nas zatirajo Nemci in Italijani na vseh straneh.

Oprti na mnogoštevilni narod, na gospodarsko premoč in na podporo vseh dosedanjih vlad, silijo osobito Nemci vstrajno uspešno in skoraj nevzdržno v naše pokrajine. Nemški denarni zavodi kupujejo zemljo od slovenskih kmetov, nemški tovarnarji in podjetniki zidajo in snujejo podjetje za podjetjem, nemški uradniki se šopirijo vsled dosedajne politične nemške premoči po vseh javnih službah, a kot nameček vsemu temu sledi povsod nemška ljudska šola, ki odtuja našo mladino slovenski narodnosti. Tako slabotni in

zaslepljeni smo postali v prepiru med seboj, da celo na Kranjskem ne zna oziroma ne more in noče porabiti Slovenec svoje moči proti svojemu nasprotniku in v globoki ponižnosti se trgata takorekoč obe stranki za pobratimstvo maloštevilnega nasprotnika, družba sv. Cirila in Metoda pa mora vzdrževati otroške vrte i. t. d. na Kranjskem! Bodimo si vendar odkriti in priznajmo si, da tako daleč privede le polična strastna gospodstvaželjnost in — omejenost, da bratje istega naroda ne morejo skupno delovati ne na političnem, ne na gospodarskem, ne na kulturnem polju! To grozi sedaj tudi na Štajerskem.

Kaj se je doseglo v tem boju?

Pred vsem se je odporna moč Slovencev znatno oslabilila in zmanjšala, nasproti temu pa se je brezobzirnost in ošabnost naših narodnih nasprotnikov znatno okretila. Vsaka slovenska stranka deluje na popolno uničenje nasprotne slov. stranke, magari s pomočjo naših narodnih in gospodarskih nasprotnikov. Tako vkloni svoj tilnik prostovoljno Slovenec tudi tam, kjer mu tega ni treba. To početje tira v neizogiben pogin naroda, seveda ne takoj, ampak sčasoma, a zanesljivo.

Uspehi medsebojnega boja so bili skoro brez izjeme negativni, škodovali nam so.

To jasno kaže vse preteklo zasedanje v državnem zboru. Nasproti temu pa je nepobitna resnica, da napredujejo Slovenci v Trstu in na Koroškem, kjer imamo složno vstrajno in požrtvovalno delovanje. *Ne složno spati, ampak složno, pošteno in odkrito delati za ves narod, za vsak stan, to je naša zahteva.*

Kako brezploden je bil medsebojni boj v posameznostih, to ve vsak, kdor si nalašč ne prikriva resnice. Dejstvo za to je toliko, da je nepotrebno, navajati jih tukaj posebej.

Zakaj hočemo skupen nastop.

Vsakemu volicu, vsakemu bralcu časopisov je znano, da sta obe štajerski in tudi vse druge slovenske stranke povdarjale na shodih in v časopisih, sploh povsod v javnosti, da je treba pred vsem zboljšati položaj slovenskega kmeta. Cilj je torej vsem taisti. »Združujmo se, složimo se, organizirajmo se«, tako se bobna neprenehoma po časopisih. Mislimo torej, da je dosledno in pravilno, ako se posebno združijo naši najvišji branitelji, naši poslanci v skupen nastop. Celota vendar zmiraj več doseže, kakor posamezni deli. Gmotni položaj našega kmeškega ljudstva na vsem slovenskem

ozemlju zahteva odločno in krepko nastopanje. Splošni položaj slovenskega naroda zahteva skupen nastop. Le tako naši poslanci kaj pomenijo, le tako imajo moč in le tako imajo tudi upanje, da res kaj poštenega za svoje volilce priborijo. Slovensko kmetsko ljudstvo ne rabi prepira, pač pa krvavo potrebuje zboljšanja svojega žalostnega položaja. Ne v strankarstvu in obljubah, ampak v odločnem, resnem delu za slovenski narod in njegove potrebe, naj se kosajo naši poslanci. Prva misel, glavno načelo slovenskemu časopisju in strankam bodi pri vsakem delu: koristimo svojemu narodu, koristimo pred vsem kmetskemu in delavskemu slojem. Povzdignimo narod gospodarsko, politično in kulturno! ogromno je polje, kjer lahko delujemo vsi skupno, ako nočemo hinavsko varati našega ljudstva, ampak doseči zanj kar mu obetamo. Ne tožimo toliko o krivicah, ki se nam godijo! Vsak posameznik naj stori vse, kar je v njegovi moči, nobeden naj se ne zanaša na drugega, vsak bodi popolen na svojem mestu in videli bomo kmalu uspehe. Več spravljivosti, več popustljivosti v naziranju o manjvažnih zadevah nasproti rojakom, več brezobzirnosti in odločnosti nasproti gospodstvu željnemu tujcu, to so naše zahteve.

Vsi narodi stremijo po enotnosti, po krepkih notranjih zvezah, tem bolj je upravičena ta zahteva pri našem narodu. Pravice in ugodnosti si pribori le tisti, kdor ima moč, moč pa temelji v združenju, zato kličemo neprenehoma na skupno narodno delo, zato zahtevamo složno postopanje. Če ostanemo na oskosrčnem strankarstvu, bomo veliki v medsebojnem boju in v malenkostih, a majhni in brezpomembni v širji javnosti. Strast in obljube bodo potem edino, s čim bodo morali ob novih volitvah kandidatje in agitatorji pitati svoje volilce.

Kratka zgodovina slovenskega naroda.

(Pavel Poljanec.)

(Dalje.)

Slovenska nesložnost.

Nesložnost je že od nekdaj slovenska lastnost. Arabski popotnik Ibrahim Ibu-Jakub je pravil o Slovanih: »Slovani so nevstrašeni, za boj pripravni ljudje. Toda razcepljeni so v rodove in plemena. Če bi ne bili med seboj nesložni, ne mogel bi se meriti z njimi noben narod na svetu.« V stari ruski kroniki (Nestor) se bere tako: »Zemlja naša je velika in obilna, toda reda v njej ni.«

Zaradi domače nesložnosti si Slovani dolgo niso mogli ustanoviti nobene močne države, Slovenci pa nikdar, in zato so nas tako lahko premagali tuji narodi (Huni, Obri, Nemci, Ogri, Turki).

Grški pisatelj Mavrikij še dostavlja o starih Slovanih: »Vsak rod ima svojega vladarja, ki pa si niso složni med seboj. Ob vojski si ni težko pridobiti nekatere izmed njih, če jim daš dobro besedo ali pa plačilo. Potem se ne morejo združiti v boju in si izbrati enega skupnega vodje in zato je lahko premagaš rod za rodom.«

Kakor vidimo iz teh starih zapiskov, so spoznali sovražniki Slovencev že zgodaj našo slabost, našo nesložnost in so jo dobro izrabili. Te lastnosti nismo iz-

gubili Slovenci še do danes. Še danes se dajo pridobiti mnogi Slovenci z dobro besedo ali pa — s plačilom, da gredo skupno s sovražnikom zoper lastne brate — Slovence.

Zadružno življenje in uprava naroda.

Glavarji rodov, o katerih pravi Mavrikij, da so si bili nesložni med seboj, so bili obenem tudi sodniki — svojemu rodu. — Rodovi so živeli ločeni, popolnoma samostojno v lastnih vaseh. Vsi vaščanje so bili začetkoma udje *ene skupne rodovine*. Vladal jih je v začetku oče, po njegovi smrti pa najspodobnejši, ki so si ga volili vsi člani zadruge. Rod in vas sta dobila ime večinoma po svojem očaku. Vitomarci so bili vas, ki jo je ustanovil Vitomar, Radislav je ustanovil Radislavce, Dragotin Dragotince, Stojan Stojnce, Drbeta Drbetince, Jurij Jurjevce, Kristan Kristance, Okoslav Okoslavce, Cvetko Cvetkovec, Radigoj Radigojevino (zdaj Radgona), Sobeta Sobotince, Prvina Prvence itd. Posebno po Slovenskih goricah nahajamo vse polno vasi, ki imajo imena po svojih očakih.

Če se je rodovina že preveč pomnožila, da se ni moglo več skupaj živeti, potem se je preselil oddelek rodu in ustanovil novo selišče v bližini starega. Nova občina je dobila novo ime: na lapornati zemlji je nastalo Laporje, ob bistrem potoku Bistrica, ob lokah Loka, na polju Poljanec, za bukovim gozdom Zabukovje, ob toplen studencu Toplice, ob mrzlem Studenci ali Studenice itd. Nova občina pa si je ohranila iste navade, isti jezik in je ostala v zvezi z materinsko občino.

Več občin vkup je bilo *pleme*, vsa plemena vkup so bila *narod*.

V taki upravi so živeli Slovenci in vsi Slovani. Vsak mož je imel pravico in svobodo. Vladarja nad seboj niso strpeli in tudi starešine, župani ali staroste so se samo volili, a niso bili samosvoji gospodarji.

Lepa poročila o slovenskem zadružnem življenju nam pričajo, kako razvite so bile družinske razmere. Družina jim je bila sveta. Vsi udje v družini so bili enakopravni. Tudi žene so imele iste pravice, lahko so postale tudi županje. — Sužnikov Slovenci niso imeli.

Ker so si bili z zadrugi vsi enaki, zato seveda ni bilo med Slovani reveža ali berača. To resnico imamo tudi potrjeno in zapisano (stari pisatelj Helmond). Revež ali berač je mogel postati pri starih Slovencih samo hudobnež, zločinec, ki ga je vrgla zadruga iz svoje srede.

* * *

Drugi del.

Slovenci od leta 800 do leta 1550.

(Op Karola Velikega do protestantske dobe.)

Slovenci za vlade Karola Velikega.

Za Karola Velikega so si podjarmili Franki vse slovenske gorate pokrajine, namreč ves Korotan (t. j. Koroško, večji del Štirskega, del Avstrijskega in Tirolskega) Kranjsko, Kras in Istro.

Toda za Karola Velikega so bili na Slovenskem precej mirni časi, ker je bil Karol zelo moder in previden vladar, ki se ni mnogo vtikal v slovenske do-

mače razmere. Karol je vedel, da bi ljudstvo, ki si ga je podvrgel, postalo nemirno in bi se mu upiralo z vsemi močmi, če bi ga tlačil in mu posili jemal stare pravice in navade. Zato je pustil Slovincem tudi domače vojvode, spoštoval pravice narodnega jezika in je puščal sploh pri miru vse stare slovenske navade, češ, naj se ljudstvo najprej nekoliko navadi nemške vlade, potem se bo pa lahko delalo z njim, kakor se mu bo zahotelo.

Slovinci so si torej obdržali lastne vojvode. Iz te dobe se je ohranila lepa navada umeščanja vojvod, ki je prava podoba slovenskega demokratskega duha.

Politični pregled.

Državni zbor na Dunaju je sklican in se snide 17. t. m. Tako poročajo dunajski listi. Zboroval bo nekaj nad mesec dni in odobril pred vsem proračun za drugo polovico tega leta. Poslanci vseh avstrijskih narodov se že združujejo v zveze ali klube, da bodo imeli večjo moč in veljavo. Upamo, da se združijo tudi vsi jugoslovanski poslanci v skupen klub, kar bi bilo za nas nujno potrebno.

Na Ogerskem vladajoča Košutova stranka dela ista nasilstva, kakor prejšnja liberalna vlada. Pred kratkim so sklenili v ogerskem zboru postaviti, s katero hočejo polagoma odpraviti vse nemadžarske šole. Najodločnejše so se temu uprli Rumuni, pa tudi Slovaki in Nemci. Sedaj se posebno rumunski škofje trudijo, da vladar postave ne bi potrdil. Tudi Hrvatom so dali Košutovec razne obljube, predno so prišli do vlade. Sedaj jih ne bi radi držali in pred vsem so hoteli kršiti na škodo Hrvatom nagodbeno postaviti iz leta 1867 oziroma 1868, ki določa, da mora v hrvatsko-slavonskem kraljestvu vladati le hrvatski jezik. Prepričani smo, da se jim hrvatski poslanci ne vdajo, ker tega ne bi pripustil narod sam. Konečno hočejo jamstva, da se ne bo vladalo nikdar brez parlamenta, kakor je to pri nas mogoče s § 14. temeljn. zak. Borijo se torej Madžari proti drugim narodom, katerim nočejo priznati pravice, akoravno je na Ogerskem Nemadžarov toliko, kakor Madžarov samih, borijo se proti vladarju in proti Hrvatom, imeli bi radi vse, zatirajo kjer morejo. Konečno jim pa bo vse spodletelo, kajti kdor visoko leta, nizko pade.

V Italiji je državnozborna komisija odobrila zahteve vojnega ministerstva, in Italija bo torej dala za oboroževanje, posebno za nove topove in bojne ladje okrog 200 milijonov lir — lira je približno toliko, kakor 1 krona — več, kakor znašajo redni letni njeni stroški za vojaštvo.

V Srbiji imajo že spet razpor. Vuić, poslanec in zastopnik srbske vlade na Dunaju, trdi, da je srbski ministerski predsednik začel trgovinski spor z Avstro-Ogersko zaradi osebnosti in koristolovstva. Vuić je bil umirovljen in hoče baje odložiti svoj poslanski mandat, zmagal je torej Pašić, a zgubil precej zaupanja. Zdi se nam, da ravno Srbi dajejo krasen vzgled slovanske nesloge.

Rusko. Boj med ruskim državnim zborom ali dumo in rusko vlado je vedno ostrejši in vse kaže, da vlada dumo razpusti ter razpiše na podlagi spre-

menjenega volilnega reda nove volitve. Vlada hoče, naj zbornica javno obsodi divjanje ruskih puntarjev, ki delajo že prav roparsko, a zbornica tega ne stori. Bavijo se veliko tudi s kmetskim vprašanjem, in vse kaže, da hoče vlada kmetskemu ljudstvu kar najbolj mogoče ugoditi. V ta namen se posebno razdeli večina državnih posestev in se naselijo ljudje v rodovitnih krajih Sibirije. Razdeliti hoče tudi občinska posestva, Mir imenovana. Ta posestva so skupna posest cele srenje ali občine in občani dobijo primeren del, kterege obdelujejo. Vsako 2 do 5 leto se ti deli medsebojno menjajo.

Macedonija. Turška vlada ima po vseh svojih krajinah nered in čas bi bil že, da se ta turška nevolja in mora iz Evrope iztrebi. Le nevoščljivost raznih evropskih držav je kriva, da se to še ni zgodilo. Doli ob Rudečem morju v turški Arabiji se puntajo ljudje in turško vojaštvo punta ni še zadušilo; v Macedoniji pa se godijo velike nerednosti in grozovitosti. Pred nosom turških oblasti se koljejo macedonski Bulgari, Srbi in Grki med seboj, vse skupaj pa spodrivajo krvoločni Skipetari ali Albanci. Nekdaj je bila Macedonija čisto slovanska, a sedaj vedno napredujejo divji Albanci, stiskani in zatirani Slovani pa se izseljujejo.

Kitajsko. Upori na Kitajskem so takorekoč na dnevnem redu. Ljudje so nezadovoljni, dežela preobljudena in mnogokrat nastopi — pomanjkanje in lakota.

Indija je najvažnejša in najbogatejša naselbina angleška. Tudi tukaj ni miru. Domačini se puntajo proti tujcem in Angleži so v velikih skrbeh. V Indiji tudi divja največ kuga ali kolera; tukaj je njeno domovje in tukaj pomori na leto milijone ljudi.

Portugalsko. V portugalskem kraljestvu ljudstvo ni zadovoljno z vladajočim kraljem. Nekteri hočejo drugo vladajočo rodbino, drugi pa ljudovlado ali republiko.

Domače novice.

Ljutomer. Nekteri slovenski listi poročajo, da je nekaj Ljutomeržanov volilo mesto skupnega kandidata Ivana Rebeke, sodnika dr. Preskerja, osobito baje duhovniki. Iz narodnega stališča moramo tako početje najostrejše grajati, kajti gosp. Rebek je bil kandidat **obeh** slovenskih strank in je vsako cepljenje glasov neopravičljivo.

Ravno tako neopravičljivo pa je, ako so ostajali šolani Slovenci v mestnem volilnem okraju Celje-Ormož na dan volitve doma. Če izobraženci ne kažejo narodne discipline, kdo jo pa naj potem?!

Poneverjenja na poštah pred porotnim sodiščem v Mariboru. Dne 3. junija je bila porotna obravnava proti poštnemu oficijalu Antonu Schwarzu iz Ptuja in poštni upraviteljici Alice Petek v Vuhredu. Schwarz je odpiral privatne pisma, jemal iz njih priložene bankovce. Priznal je deloma svojo krivdo in bil obsojen na 10 mesecev težke ječe.

Alice Petek pa po obdolžitvah ni dostavila nakaznic in denarnih pisem, ampak porabila denar za sebe. Poneverjena svota znaša 932 K 88 h. Petek je omožena, pridna in varčna, toda njen mož živi potratno.

Izjavila je, da se ne čuti krivo in porotniki je tudi niso obsodili ampak oprostili, ker ni bilo določnega dokaza, da je ona poneverjala.

V Mariboru je 15 letni steklarski učenec L. Hammer hotel svojemu mojstru poneveriti 130 kron in se odpeljati z železnico, a iztaknili so ga na kolodvoru in ga zaprli. Bil je že enkrat kaznovan zaradi težke telesne poškodbe na 6 mesecev zapora. Mladi tič! Zopet krasen vzgled, kako je vzgojena spodnještajerska nemška mladina po mestih. Ptujski »Štajerc«, pometaj pred tem pragom! Za Slovence imaš vedno kake hudobne pripombe.

Celje. Zopet poka v nemških trgovinah. Prettnerjeva trgovina za steklo je bila te dni prodana, kupila jo je hrastniška steklarna. Te dni pa je proglašen konkurz nad trgovino Josipa Srimza.

Slovinci! kupujte le pri naših poštenih narodnih trgovcih! Povsod veljaj geslo: Svoji k svojim!

Šmarje. Tukaj je utonila 3 letna deklica Anica Kacijan. Stariši pazite na svoje otroke, ne puščajte jih samih, posebno ne na nevarnih krajih!

V Brezini pri Konjicah so dobili poštni nabiralnik z enkratno poštno zvezo v Konjice. V poštnih zadevah bi se dalo na Spodnještajerskem marsikaj zboljšati, treba se je le na pristojnem mestu primerno za to pogotovati.

Zopet krivično ravnanje finančnega ravnateljstva. Davčni oficijal Alojz Knez je prestavljen v Vorau in davčni pristav Janko Stanič iz Slovenje-gradca v Weiz torej zopet dva Slovenca med Nemce, a pri nas na Spodnještajerskem je večina uradnikov nemška, privandrana in ne razume naših ljudi, vsled tega jim dela mnogo težav, stroškov in tudi nepotrebnih potov. Rokajki le tedaj bomo spametovali vlado, ako bomo vsi odločni in si ne bomo pustili nikjer in od nikogar kratiti svojih narodnih pravic. Nikjer klečeplaziti, nikjer prositi, ampak povsod odločno a dostojno zahtevati, to bodi naše strmljenje. Dokler bomo mehki, ponižni in prizanesljivi, redili bomo naše narodne nasprotnike.

V Braslovčah je razpisano mesto živinozdravnika. Občine, pobrigajte se, da dobite moža, ki je dober živinozdravnik, zna slovenski jezik, ako ni mogoče dobiti Slovenca.

Umrl je dne 23. maja Jernej Šeštir, župan občine Kokarje. Mož je zaslovel po celem Spodnještajerskem, ker je prisilil politične oblasti, da so mu odgovarjale in pošiljale vse pošiljatve in pisma v slovenskem jeziku. Na njegovo pritožbo je razsodilo najvišje sodišče, da mora tudi deželni odbor odgovarjati občinam v slovenskem jeziku. Počivaj v miru pošten, zaveden, slovenski mož, tvoja odločnost in vztrajnost pa bodi v vzgled vsem slovenskim županom.

Počitnice na ljudskih šolah. Mnogo se piše v tej zadevi in res težko je zadovoljiti vse. Resnica je, da se učenci v najhujši vročini ne naučijo mnogo, ker sedijo v soparni sobi in nehote zaspijo. Naj le kdo poskusi sedeti v soparni, vroči sobi par ur mirno in videl bo, da zadremlje. Še bolj velja to o otrocih, ki so podvrženi spanju veliko bolj kot odrasli. Pri najboljši volji učitelj ne more doseči tedaj tega, kar bi rad. Z ozirom na to so določili počitnice od 15. julija

in jih ob enem podaljšali za 6 tednov na dva meseca. Resnica pa je tudi, da kmetski stariši svoje otroke v jesenskem času nujno rabijo za lahka dela. Ugoditi se torej mora tudi kolikor mogoče njihovim željam. Mogoče je najbolje, kar so vpeljali v polit. okraju Wildon, kjer imajo počitnice od 15. avgusta do 15. oktobra. Za take počitnice se potegujejo razna učiteljska društva in kmetske občine. Če se vpeljejo te počitnice, bi pouk najmanj trpel in ugodilo bi se tudi starišem. Tudi je lažje oprostiti otroka v posameznih slučajih potem 14 dni, to je od 15. okt. — 1. nov. torej 6 tednov. Občine oglašajte se za to ureditev počitnic na deželi!

„Narodni svet“ za Štajersko. Z velikim veseljem smo svoje dni sprejeli vest, da se je posrečilo enotno skupno nastopanje vseh strank na Spodnještajerskem v narodno-gospodarskih vprašanjih. Kdor ima odprte oči in trezno presoja naš položaj, mora priznati, kako važno je to za nas, toda že kažejo znamenja, da smo se veselili prezgodaj. Dolgo je že od tega, odkar se je ustanovil »Narodni svet«, a razen par malenkostij še ni storil in skušal storiti ničesar, vsaj ne čuti se, da bi se kaj storilo. Drugod, kjer ni v to taka nujna in pereča potreba, delujejo »Narodni sveti« izvrstno, pri nas pa, kjer je sila najhujša, ali počivamo ali pa se pozabimo popolnoma v slepem strankarskem boju na pravega in najmočnejšega nasprotnika.

Josip Stare, znan pisatelj »Občne zgodovine«, ki jo je izdala družba sv. Mohorja, je umrl dne 13. maja t. l. Živel je več časa v pokoju po svojem trudopolnem delovanju kot gimnazijski ravnatelj in pisatelj. Rojen je bil leta 1842 v Ljubljani, vseučilišče je študiral v Pragi, a službo kot gimnazijski profesor je dobil na Hrvatskem. Poleg zgodovine je Stare spisal tudi nekaj pripovedk. Naj v miru počiva! Slovenci ga ohranimo gotovo v blagem spominu, saj je deloval za svojo domovino in moral zaradi svoje zavednosti iskati službe izven nje.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani pozivlja z okrožnico svoje podružnice, naj skličejo občne zборе, izvolijo nove odbore i. t. d. Vodstvo družbe s tem v mili obliki pove, da podružnice po svoji večini ne spolnjujejo svoje lepe narodne dolžnosti, kar se mora ostro obsoditi. Z mlačnostjo se ne pride nikamor. Kdor je len in noče delati v podružniškem odboru, naj ne sprejema odborniškega mesta, ampak mirno plača svoj donesek. Sploh mora v vsakem društvu, posebej pa še v podružnicah družbe sv. Cirila in Metoda, v izobraževalnih in političnih društvih veljati načelo, da član v odborništvu *ne prevzema časti ampak delo.*

Orožne vaje rezervnikov. Ministerstvo za domobranstvo in vojno ministerstvo je odločilo, da smejo rezervniki, kateri ne bivajo doma, k orožni vaji k najbližjemu polku. Ako torej kdo iz Spodnještajerskega stanuje za več časa na Češkem ali drugod, ni mu treba recimo k 47. ali 87. polku na orožno vajo, ampak pojde lahko tja, kjer je nastanjen najbližji polk. Za to olajšavo se je treba pravočasno oglašiti.

Zadružna zveza v Celju, registrovana zadruga z omejeno zavezo. Vabilo k rednemu občnemu zboru, ki se bode vršil v četrtek, dne 13. junija 1907 po naslednjem vspredu v dvorani »Narodnega Doma v Mariboru:

Od 8. do 10. ure podučna predavanja in pogovori o raznih združnih zadevah zlasti o točki:

1. Zakon o konverziji hipotečnih terjatev od 22. februarja 1907 drž. zak. št. 48. (Poročevalec: Dr. Franjo Rosina.)

2. Kako naj nadzorstva in računski pregledovalci izpolnjujejo svoje dolžnosti? — (Poročevalec: Miško Reicher.)

3. Razlaganje ustroja *Raiffeisenskih in Schulze-Delitschevih* posojilnic. (Poročevalec: Franjo Jošt.)

Ob 10. uri otvoritev občnega zbora, kateremu je določen sledeči dnevni red:

1. Pozdrav predsednika.

2. Čitanje zapisnika o prvem občnem zboru z dne 28. grudna 1905.

3. Poročilo načelstva o delovanju v minulem letu.

4. Poročilo nadzorstva in odobrenje računskega zaključka in bilance za l. 1906.

5. Določitev obresti deležem in porabe dobička.

6. Odobrenje pravilnika ter potrditev odbora podružnice za Koroško.

7. Raznoterosti.

K mnogobrojni udeležbi vabi vse svoje p. n. zadruga

Načelstvo Zadrugne Zveze v Celju,
reg. zadr. z omej. zav.

Mihael Vošnjak,
predsednik.

Franjo Jošt,
pis. ravnatelj.

Opomba. Udeležiti se sme občnega zbora vsak ud v Zvezi stoječih zadrug in se pričakuje tudi udeležba gg. poslancev. — Oni p. n. gg. udeleženci občnega zbora, ki žele, da se naroči skupni obed v gostilni »Narodnega Doma«, naj prijavijo svoja imena na naslov: g. Miško Reicher, knjigovodja posojilnice v Mariboru. Skupni obed stane za osebo 2 K.

V Trstu se je vršil občni zbor avstrijskih industrijalcev in podjetnikov. Razpravljalo se je o dveh točkah: 1) Kako je mogoče povzdigniti izvoz avstrijskih tovarniških izdelkov v druge države in prekomorske kraje in 2) Stališče industrijalcev v novem državnem zboru na Dunaju. Pri prvem vprašanju se je zahtevalo zvišanje državnih doneskov za razširjenje tržaškega pristanišča, ustanovitev novih potom države podpiranih rednih plovb, posebno naj bi se pri tem oziralo na jutrove dežele in pa južno Ameriko. Glede drugega vprašanja so zborovalci prepričani, da se smejo zanašati na svoje lastne zastopnike in pa na podporo socialnih demokratov. Mi smo pa prepričani, da bodo gospodje morali sedaj v novem državnem zboru deliti državne ugodnosti s kmetskim ljudstvom. Za to bodo že skrbeli zastopniki, voljeni v kmetskih občinah.

V Trstu je bilo v vseh 5 okrajih oddanih 28072 glasov, med temi 8167 slovenskih, 8326 laškoliberalnih, 9448 socialno demokratičnih (izmed teh gotovo tretina, torej 3000 od slovenskih soc. demokratov) in 2031 drugih. Iz tega se jasno vidi, da je v Trstu tretina slovenskega prebivalstva!

Toča se je vsula pretekli petek v rogaškem okraju, posebno na Slatini in pri Sv. Trojici. Uničila je vse po njivah, sadovnjakih in vinogradih in pokrilo tla 1 do 2 dm na debelo. Škoda znaša okrog 50.000 K. Preteklo soboto je toča pobila tudi na raznih krajih po Kranj-

skem. Pač ubog je kmet. Toliko se trudi in upa, nazadnje pa uniči en nesrečni dogodek vsa njegova pričakovanja in ga izroči v roke pomanjkanju in bedi.

Svinjska kuga se je pojavila v Radvini pri Mariboru. Mariborsko okr. glavarstvo je dalo takoj okužene hleve zapreti in razkužiti, iz dotičnega kraja pa seveda ne sme nekaj časa nikdo prodajati svinj, da se kuga ne razširi.

Dopisi.

Iz ptujskega okraja Eksdemokrat Linhart, urednik ptujskega »Štajerca« je postal mešetar za kandidate. Kot pravemu mešetarju gre mu za zaslužek, ne pa za ljudstvo. Zatorej je mešetaril v Ptuj za Orniga, na Koroškem pa za Sajfrica. Pa oba tu od Linharta priporočena kandidata sta grdo propadla. Linhart se je v listu širokoustil, da na stotine kmetov želi Orniga za kandidata; na dan volitve pa teh kmetov nikjer ni bilo! Linhart je po stari navadi farbal, da je zaslužil mešetarino; Ornig je grdo pogorel in mora plačati!

»Napredni volilni«, t. j. nemčurski odbor v Ptuj je izdal za Orniga volilni oklic. To je pravo delo bivšega mokrača. Prazne besede in nič kot prazne besede! Za največje bedake, a med bedaki komaj za potrebo! N. pr. Ornig je prepričan, da so sedanji davki sramota za državo! In kako jih hočeta Ornig-Linhart odstraniti? Čujte in strmite ljudje božji, kako bodeta ta dva možiceljna davke v Avstriji predrugačila! Svetujeta to-le: Država naj se obrne enkrat do velikih, sitih bogatinov. To je vsa njuna modrost.

Ornig ne šteje med siromake. Poznamo ga pa tako dobro, da vemo, da država tudi od njega, kakor od nobenega drugega bogatina ne dobi groša, če tudi se obrne vsaki dan desetkrat do njega! Saj je znano v Ptuj in daleč na okoli, da hoče baš Ornig in njegova žlahta vse pogoltniti, vse polakomniti, kar kaj nese v trgovini, obrti ali podjetjih! Ornig, o katerem trdi Linhart, plačan njegov zagovornik in hvalilec, da se drži gesla: »Ljudstvo je prvi gospodar«, postopa povsod skrajno sebično, je ravno tisti, ki ima roke najbolje k sebi obrnjene, ki v dejanju kaže, da hoče le on zaslužiti, in če še kdo drugi, tak sme to biti le kdo iz njegove žlahte!

In take vrste ljudi naj bi zavedni Slovenci volili za državne poslance? Nikoli in nikdar! Nesramnih farižejev niso poslušali že židje, mi tudi vemo, kaj nam je storiti. Pomnite si to!

Iz Mezgovca pri Moškanjcih. Preteklo sredo, dne 29. maja je izbruhnil ogenj zjutraj ob treh na gospodarskih poslopih tukajšnjega posestnika Čuša in se naglo razširil na poslopja kmetov Tašnerja in Cizerla. Da se ogenj ni razširil še naprej in da ni postalo še več nesrečnih, imamo se zahvaliti gasilnima društvoma v Dornovi in v Moškanjcih. Člani teh društev so prišli polnoštevilno hitro na lice mesta in delali z nepopisljivo požrtvovalnostjo in rešili tako velik del naše vasi. Bodi jim izrečena na tem mestu najprisrčnejša zahvala.

Kako je nastal ogenj, se zanesljivo še ne ve. Nekteri trdijo, da po neprevidnosti fantov. Škoda je velika in za posestnike zelo občutna. Zgorelo je posest-

nikom vse gospodarsko orodje in prvemu tudi ena kobila in žrebe; ena drugoletna žrebica in 2 teleti.

Posestniki so bili sicer zavarovani, toda posebno Tašner in Cizerl za manjše svote.

Pomilujemo nesrečne naše občane in prosimo kmete sosednih občin, naj po tukajšnji navadi kolikor mogoče podpirajo imenovane, spominjajoč se na dolžnost ljubezni do bližnjega in pa izreka slovenskega pesnika:

»Odpri srce, odpri roke,
Otiraj bratovske solze.«

Iz spodnjega dravskega polja. Iz vseh krajev poročajo, da je več ali manj trpela ozimina vsled hude zime. Tudi pri nas na dravskem polju je posebej rž ali žito zelo slabo. Nekateri posestniki so ga podorali nad polovico, drugi pa so ga pustili ter imajo sedaj namesto žita kokalj in modriž ali plavice. Na noben način pa se kmetu ne vrnejo stroški za delo, seme in davek. Sicer se tudi v ugodnih letinah rž prav slabo splača. Slame je res precej, a žita malo, to pa vsled tega, ker se njive pri nas zelo slabo gnojijo in je zemlja prodnata. Posestniki krmijo poteni skozi celo zimo govejo živino z rženo, koruzno in ajdovo slamo, le kravam mlečnicam privoščijo semtertija malo repe. Živina postane na ta način mršava, slaba in ni čuda, da je pri nas dvoletna telica komaj tako težka kakor drugod, kjer živino primerno redijo, že ceneno tele.

Kakor sedem suhih egiptovskih let, prihaja spomladi živina na prvo pašo in človek se resnično boji, da zaropotajo ti roglji, golo hrbitišče in oguljena rebra, ki jih drži samo še koža, pri prvem vetru za kak plot. In vendar bi bilo lahko pri nas bolje. Pred vsem je treba, da sejejo ljudje tukaj manj žita, ki jim vzame na njivi največ prostora, donaša pa najmanj. Ravno letos se lahko opazuje, kako pametno so ravnali tisti, ki so sejali čisto deteljno seme. Detelja ni pozebila, vsaj tako močno ne, in posestniki imajo dobro, tečno zeleno krmo za svojo živino, imeli bodo tudi kaj boljšega pokladati po zimi in imeli bodo večjo množino in tudi boljši gnoj, s katerim bodo lahko bolj pognojili svoja posestva. Drugi pa bodo vozili mesto žita domov plevel, krmili slabo, in plevel spravili v gnoj, z gnojem spet na njivo in rasel bo spet plevel, da se bo njiva modrila in rudečila že od daleč.

Res težavno je ljudem dopovedati, naj se opri mejo umnega gospodarstva, ker naše časopisje ima več smisla za zabavljanje in blatenje kakor pa za pouk. Vedno je le kmet, kmet, kmet, vse polno samih besed, da se vzgoji v ljudstvu napačna samozavest, a resnično in primerno učiti naši listi nočejo in ne znajo. Kaj nam resničnim kmetom, ki hočemo res izboljšati svoj stan in ki vidimo, kako zanemarjena, zapuščena in pomanjkljivo obdelana so polja naših sobratov, pomaga na papirju program, ki ga imata obe slovenski stranki, ako se obe pred vsem trudita, da pobijeta ena drugo, naše kmetske potrebe pa pustita v nemar. Od tiste velike ljubezni do nas, ki se cedi po vseh naših strankarskih listih se mi prav malo ali bolje: nič ne čutimo.

V zadnjem času me je odkrito veselilo poročilo, da dobimo vendar po dolgoletnem prizadevanju naših deželnih poslancev kmetijsko šolo. Veselilo me je tudi

poročilo našega državnega poslanca, ki se je res za nas potrudil. Na svojih shodih ni govoril o nobeni stranki, ampak le o svojih prizadevanjih, o uspehih in načrtih za bodočnost. Res, to je nam potrebno, pa ne medsebojni prepir, od kterega imajo korist le naši nemški meščani in nemškutarji po deželi. Daleč sem zašel od svojega poročila o stanju žita, pa nič ne dene, sem vsaj enkrat povedal, kaj misli in govori stotina in stotina mojih sobratov tukaj in menda tudi po ostalem Štajerskem. Za prepir pri nas ima čas tisti, kdor je vsega sit in mu ne gleda pomanjkanje in revščina skozi vrata in ki je pozabil, da je sin kmetskih starišev, ki so mu s krvavimi žulji pripravili boljšo bodočnost.

Razne vesti.

Spomenik so odkrili te dni na Dunaju umorjeni cesarici Elizabeti. Navzoč je bil cesar Franc Jožef sam, vsi nadvojvodi in nadvojvodinje s svojimi otroci, višji državni in deželni uradi, zastopstva iz Bavarskega, rojstne dežele cesarice Elizabete in nebrojno drugega občinstva. Zelo visok, umetniško izdelan spomenik predstavlja cesarico v priprosti obleki, sedečo.

Donava je prinesla ob zadnji povodnji na svoj iztok v Črno morje toliko peska, da ne morejo voziti iz morja parobrodi v Donavo in iz Donave ne v morje. Tako čaka tam okrog 80 velikih ladenj, da se ta zapreka s pomočjo velikanskih strojev odpravi in struga spet primerno poglobi.

Velikansko zborovanje francoskih vinogradnikov je bilo dne 2. junija v južnofrancoskem mestu Nimes. Prišlo je na shod okrog 200.000 ljudi, ki so zahtevali z vsa odločnostjo ostre postave proti ponarejanju vina. Južnofrancoska prideluje v svojih vinogradih najboljša vina. Kletarstvo tam je vzorno in vsled tega se francoska vina v velikanskih množinah razpečavajo v druge dežele. Silno veliko vina pa se ponaređi. Povrh je napravila francoska vlada v svoji severnoafriškani naselbini Alžir in Tunis velike vinograde. Ponarejeno vino, kakor tudi vino iz naselbin pa je povzročilo, da se domača francoska vina prodajajo težje in ceneje, kakor do sedaj. Vinogradniki so nezadovoljni in si hočejo pomagati ter prirejajo številne shode. Tudi odrekajo državi davek, dokler se jim ne ugodí.

Kaj je milijon? Mi mnogokrat izgovarjamo besedo milijon, a mislimo si malokdaj pravilno, kako veliko število je to. V pouk vam služi sledeče: Milijon je tisoč tisočev. Če bi po ravni poti kdo naložil lepo v redu 1 milijon petkronskih srebrnjakov, da bi se jeden drugega tikal, bila bi to približno 36 km dolga vrsta, in pešec bi moral hoditi nad 7 ur. Ako bi pa položili 1 milijon samih kron, bila bi to 23 km dolga vrsta in pešec bi moral trdno hoditi štiri in pol ure. Sedaj si lahko predstavljate, kako veliko število je milijon.

Angleški častnikarji potujejo po Avstrijskem in Nemškem. Te dni pridejo tudi na Kranjsko, in sicer v Bohinj in na Bled. Slovenska »Glasbena matica« jim priredi koncert, kjer bo nastopil polnoštevilen velikanski pevski zbor in prepeval večinoma narodne pesmi. Tudi drugače bodo skrbeli Slovenci za to, da pokažejo, da biva na jugu Avstrije narod, sicer majhen po številu, a krepek po duhu, narod, ki ljubi svoj jezik in krasno svojo domovino in ki hoče kljub stoletnemu zatiranju vstati in si priboriti veljavo v Avstriji.

Pajek — ribič. V južnoamerikanskem mestu Buenos Aires je zasledil prof. Berg precej velikega pajka, ki dela mreže v mirno vodo, sedi na kamenju, ki štrli iz vode, in čaka na svoj plen. V mreže, ki so precej močne, lovi majhne ribe in od teh živi, kakor naši pajki od mrčes, osobito muh.

Država posojuje deželam. Vlada je posodila Štajerski kronovini en milijon kron, Koroški pa štiristo-tisoč kron posojila. Na ta način ni bilo treba zvišati kljub primanjkljaju deželnih doklad.

Spirit se je podražil te dni za 2 vin. pri litru, cena pšenice pa je te dni vsled ugodnejših poročil iz Ogerskega in Amerike za nekaj vinarjev pri 100 kg padla.

Na otoku Islandiji, ki pripada danski kraljevini, so 4, reci štiri nižje kmetijske šole. Otok leži visoko na hladnem severu in šteje komaj 60—70.000 prebivalcev, Glavno skrb v teh kmetijskih šolah polagajo na pouk o izboljšanju travnikov, ki so skoraj edini vir dohodkov poleg ribjelova. Na Štajerskem so se pa morali boriti slovenski deželni in državni poslanci leta in leta, da so priborili 400.000 Slovincem eno edino kmetijsko šolo! To je pravicoljubnost naših nemških štajerskih sosedov!

Gospodarske vesti.

Muhe pridejo. Kmalu bo po kuhinjah, sobah posebno pa po hlevih vse polno nadležnih muh. Muhe mučijo posebno živino v hlevih, da nemirno brca in otepa te nadležneže. Da se muhe odpravi iz hleva, mora biti ta snažen, čim manj prahu in pajčevine, tem bolje je za živino. Tudi pogosto kidanje pomaga, da se ne zbirajo muhe v tako ogromnih rojih. Posebno pa se priporoča, da je v hlevu bolj temno in je na stropu preprih, zato je dobro nadomestiti po leti steklena okna z okni iz deščic.

Pšenica se očisti rži ali žita brez stroja najložeje sedaj, ko je rž nad 2 pednja večja kakor pšenica. Vzemi navadno travniško koso, ki mora biti prav ostrá in ž njo pokosiš prav lahko nad pšenico štrleče rženo klasje.

Krmite svinje pravilno. Svinje, kakor sploh vsako žival je treba krmiti redno, da se ne preobje ali da se ji ne razširi želodec, kar se zgodi lahko pri svinjah. Kot piča ali klaja za svinje poleti je posebno dobra zelenjad. Vse vrste detelje, salata in listi od zeljnatih glav so posebno priporočati. Zelenjava mora biti sveža in sočnata ne zaležana in ne pokvarjena ali celo gnila. Mnogo svinj zbolí radi tega, ker jim ljudje pokladajo take odpadke in pokvarjeno hrano, da pravijo: »Za drugo ni, za svinje bo že dobro«. To je popolnoma krivo. Kar ni sveže in zdravo, tudi za svinje ni. V zimi se nadomešča zelenjava s korenjem, repo, peso, krompirjem, plevami in lepo presušenim, ne gnilim zeljnatim perjem. Zelenje drobno nasekati, potresti z moko in prav malo osoliti, to je najboljša hrana za svinje. Kadar pa jih rediš za mast, ne pokladaj jim na enkrat preveč zrnja, posebno pa ne celega. Iz koruze napravljen drob ali šrot je najboljši, ker ga svinja veliko lažje prebavi, kakor pa celo zrnje.

Šaljivec.

Tudi napredek!

Oče: Ti nesrečni porednež, včeraj sem dobil od učitelja poročilo, da te je moral preteptsti, ker nisi bil miren in nisi tudi nič znal.

Sinček: Oče, danes sem napredoval, bil sem namreč veliko manj tepen kakor včeraj, ker sem bil v šoli miren, samo znal še nisem nič.

Našel je, kar je iskal.

Kmet je nesel oslovsko kožo k usnarju, da mu jo predela v usnje. To opazi v mestu nek trgovski pomočnik in se hoče norčevati iz kmeta. Vpraša ga torej:

»Oče, ali je vaša?«

Kmet mu hitro odgovori: »Ne, ampak od tvojega brata je.«

Iz starih časov.

Kakor se sedaj nemški visokošolci, tako so imeli prej srednjeveški vitezi vedne dvoboje. Tudi nekoč potegneta dva možakarja z viteškimi sreci in vročo krvjo svoje dolge, težke, bridke sablje drug proti drugemu in eden odseka svojemu nasprotniku z mogočnim udarcem nos in pa palec na nogi. Navzoči zdravniki v naglici prišijejo palec na nos in odsekan kos nosa na nogo, kjer je manjkal palec in prirastlo je oboje. Toda mož je imel skozi vse svoje življenje težavo: na nosu mu je rasel nohet, na nogi pa je kihal in šnofal. — Kdo dvomi, da ta ni zovčinska?

Kaj je najbolj čudno na svetu?

Neki, najbrž ameriški časopis poroča sledeče: Čudno je, ako je kdo tako varčen, da pripenja hlače za popek in si od same skoposti noče kupiti jermena ali naramnic. Še bolj čudno je, ako kdo porabi tvora na vratu za gumb pri ovratniku. Najbolj čudno pa je, ako kdo sprejema več mesecev časopis in ga ne plača.

Bralec »Nov. Slov. Štajerca«, ali spadaš tudi ti med najbolj čudne? Ako pripadaš, pa hitro poravnaj svoj dolg, da zgineš iz te družbe!

Vojaška pisarna EMIL KOKSTEIN

Gradec, Stempfergasse 3, daje pojasnila, nasvete, prošnje, vloge, strokovnjaška mnenja itd. v vseh vojaških zadevah 10

Postavno zavarovano.

Edino pristni balzam iz lekarne „Angelja varihar“
A. THIERRY
v Pregradi pri Rogoški Slatini.

Vsako ponarejanje kaznivo
Edino pristen je

THIERRYJEV BALZAM

z zeleno varstveno znamko z nuno 12 majhnih ali 6 dvojnatih steklenic ali velika specialna steklenica s patentnim zaklopom K 5.—

Thierryjevo centifolijsko mazilo

za vse, še tako stare rane, vnetja, poškodbe itd. 3 lončka K 3-60. Pošilja se samo po povzetju ali denar naprej. Te dve domači zdravili ste kot najboljši splošno znani in staroslavni.

Naslavlja naj se na lekarnarja A. Thierry v Pregradi pri Rogoški Slatini.

Zaloge po skoro vseh lekarnah. Knjižice s tisoči izvornih zahvalnih pismen zastoj in oostnino prosto.

F. PAMM, Krakovo,

Zielonove ulice 3.

Razpožilja na zahtevo brezplačno in poštne prosto bogato ilustr. cenike o urah, zlatnimi, srebrnimi, orodju in godalih.

Ura z verižico samo 3 krone.

Vsak dobi krasno žepno uro z gloria srebrom sistem Roskopf, ankerica, dobro idočo z pozlačeno močno verižico vred samo za 3 krone. 3 ure z vzrižicami 8 kron. Pošilja se po povzetju ali pa denar naprej. Glavna razpošiljalna tvrdka S. URBACH, Krakov št. 96.

Ceniki brezplačno in poštne prosto.

Priporočajte,
naročajte

in širite

„Novi Slov. Štajerc“!

Stanje hranilnih vlog:
nad 23 milijonov kron.

Rezervni zaklad:
800.000 kron.

Mestna hranilnica ljubljanska

v lastni hiši v Prešernovih ulicah šte. 3

poprej na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopodne in od 3. do 4. ure popoldne, jih obrestuje po 4⁰/₁₀₀ ter pripisuje nedvignjene obresti vsacega polleta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4³/₄⁰/₁₀₀ na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak dolжник toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5⁰/₁₀₀ izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62¹/₂ leta. Ako pa želi dolжник poplačati dolg z obrestmi vred n. pr. v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6⁰/₁₀₀ izposojenega kapitala. Dolžniku je na prosto voljo dano, svoj dolg tudi poprej poplačati.

12 (20)

Posoja tudi na menice in na vrednostne papirje.

Posojilnica v Celju

v lastni hiši „Narodni dom“

Posojilnica v Celju ki je bila leta 1881 neomejeno zavezo usta novljena, šteje sedaj nad 4200 zadrušnikov, kateri imajo vsega nad 88.000 K

vplačanih deležev ter ima sedaj nad 6 milijonov K hranilnih vlog in nad

330.000 kron

rezervnega zaklada.

Hranilne vloge sprejema od vsakega, ako tudi ni član zadruga ter jih obrestuje po 4¹/₄⁰/₁₀₀, posojilnica plačuje

rentni davek

sama, ne da bi ga odtegnila vlagateljem. Posojila daje na osebni in hipotekarni kredit proti 5¹/₂⁰/₁₀₀ in 5⁰/₁₀₀ obrestovanju.

Posojilnica uraduje vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne razun nedelje in praznike.

Trgovina s papirjem, pi salnim in risalnim orodjem

ZVEZNA TRGOVINA

Celje, Rotovška ulica št. 2.

priporoča

kancelijski, konceptni, pismeni, dokumentni, ministrski, ovitni in barvani papir.

Svinčnike, kamenčke, peresa, tablice, peresnike, gobice, radirke in črnilo.

Trgovske knjige v vseh velikostih, črtane z eno ali dvema kolonama, v papir, platno, gradl, ali pol usnje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin za občinske urade, krajne šolske svete, učiteljstvo, župnijske urade, okrajne zastope, užitninske zastope, hranilnice, posojilnice, odvetnike, notarje in privatnike.

Lastna zaloga šolskih zvezkov in risank.

Papirnatere vreče vseh velikosti po originalnih tovarniških cenah.

Stabilje pečatniki, vignete, (Siegelmarken) za urade in privatnike izvršujejo se v najkrajšem času.

Dopisnice umetne, pokrajinske in s cveticami od najprostejše do najfinejše izpeljave.

Albumi za slike, dopisnice in poezije.

Zavitke za urade v vseh velikostih.

Ceniki za tiskovine in pisarniške potrebščine so brezplačno na razpolago.

Trgovci in preprodajalci imajo izjemne cene.

Priznano dobro blago. Solidna in točna postrežba